

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Kfv.I. 35.031/2024/2.

A tanács tagjai: Dr. Hajnal Péter a tanács elnöke;

Dr. Figula Ildikó előadó bíró;

Dr. Heinemann Csilla bíró;

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit bíró;

Dr. Tóth Kincső bíró

A felperes: Felperes1

Cím2

A felperes képviselője: Dr. Tarcsa Emese Ügyvédi Iroda

Cím3

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Cím1

Az alperes képviselője: név kamarai jogtanácsos

Cím1

A per tárgya: adóhatósági határozat jogszerűsége vizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Fővárosi Törvényszék 107.K.701.717/2022/16. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria az alperes felülvizsgálati kérelme befogadását megtagadja.

A végzéssel szemben nincs helye további felülvizsgálatnak.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az elsőfokú adóhatóság a felperesnél – új eljárás keretében – a 2018. novemberre vonatkozóan általános forgalmi adó adónemben ellenőrzéssel lezárt időszakot eredményező, az adó, költségvetési támogatás alapjának és összegének vizsgálatára irányuló adóellenőrzést végzett. Ennek eredményeként 6453106181/2020/NAV iktatószámú határozatában a felperes terhére 18.571.000Ft adókülönbötet állapított meg, amelyből 18.355.000Ft jogosulatlan igénylésnek, 216.000Ft pedig adóhiánynak minősült, jogkövetkezményként pedig 9.286.000Ft adóbírságot szabott ki. A felperes fellebbezésére eljáró alperes a 6454008754 iktatószámú határozatával az elsőfokú határozatot helyben hagyta.

[2] Az alperes határozata megállapítása szerint a felperes nem volt jogosult áfa levonásra a részére értékesítő cég1 és cég2 által kiállított számlák alapján, mivel a felperes mobiltelefonok értékesítésére létrejött olyan számlázási láncolatnak tagja volt, amely láncolatban adókijátszás valósult meg, melyről a felperesnek tudnia kellett. Az alperes megállapítása szerint a felperes szerepe a Kúria 5/2016. (IX.26.) KMK vélemény 3. esetköre szerint került minősítésre, azaz az adóhatóság nem vitatta, hogy a számlán szereplő gazdasági

esemény megtörtént, a gazdasági esemény a számlán szereplő felek között valósult meg, ellenben az adóhatóság szerint objektív körülmények alapján bizonyítható a felperes azon tudattartalma, hogy adókiírással érintett ügylet részese volt. A számlázási láncolat közösségi termékbeszerzéssel kezdődött, majd a termékek számlázása hiányzó kereskedőknek (cégek történt, akik tárgyi- és személyi feltételekkel, elérhető képvisellel, alkalmazottal, valós működést igazoló költséggel nem rendelkeztek.

A mesterségesen kialakított értékesítési láncolatban a közösség területéről állítólagosan beszerző, fizetendő adójuk megfizetését elmulasztó, elérhetetlen, iratanyaggal nem rendelkező, hiányzó kereskedői szerepet betöltő vállalkozások jelentek meg, akik adójukat minimalizáló puffer cégek felé számlázták. A megállapítás szerint a termékek ellenértéke a láncolaton egy nap alatt végig futott, a számlakibocsátók, és az azt megelőző számlakibocsátók pedig nem fizették meg a költségvetésnek azt az adótartalmat, amit a felperes vissza kívánt igényelni, így az adóelkerülés kimutatható volt.

[3] Az alperes megállapítása szerint a közösségi beszerzők 15,11-23,46%-kal alacsonyabb áron értékesítették a termékeket, mint amilyen áron azt beszerezték, a beszerzési ár pedig magasabb, mint a felperes által a vevője felé érvényesített ár. A magyar hivatalos beszerzési források cégek1 nettó beszerzési árainál alacsonyabb nettó árakon értékesítették a telefonokat a láncolat szereplői.

[4] Az adóhatóság megállapítása szerint a felperes képviselőjének munkatapasztalatai alapján tudnia kellett arról, hogy a telefonok hivatalosan elérhető nettó egységarak alatti áron történő beszerzés esetén nem származhatnak legális forrásból, emellett az üres adathordozói díjak befizetésére sem került sor. Életszerűtlennek értékelte, hogy egyrészt a legális beszerzési és eladási egységarakról a felperesnek semmilyen fogalma ne legyen, másrészt, hogy nem kísérelte meg a felperes az árak tekintetében megkeresni a hivatalos értékesítőt. Az adóhatóság szerint a felperesben gyanút kellett volna, hogy keltsen az a körülmény, hogy az egyik beszámolója, a cég2/1 cégnyilvántartásából megállapítható volt, hogy több biztonsági intézkedést kezdeményeztek vele szemben.

[5] Az alperes megállapítása szerint a felperes tudattartalmát igazolja, hogy a felperes a termékeket vevői megrendelés alapján szerezte be, így üzleti kockázat nélkül bonyolította le ügyleteit, a vevő határozta meg a termékeket, azok mennyiségét, a célárakat a szállítási és átfutási időt. Az áru átrakodásán kívül érdemi tevékenységet nem végzett, üzlettel, telephellyel nem rendelkezett, a beérkezett árut azonnal vevője felé továbbította, raktározást nem végzett, s a minimális árrés a valós, hatékony működést nem igazolja.

A kereseti kérelem és védírat

[6] A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő kereseti kérelmet, amelyben az alperes határozatának a megváltoztatását, az adókülönböt, adóbírság megfizetésére irányuló

kötelezettség mellőzését, másodlagosan az alperes határozatának elsőfokú határozatra is kiterjedő megsemmisítését és szükség esetén új eljárásra kötelezését kérte.

[7] A kereset szerint nem bizonyított, hogy a felperes passzív adókijátszásban vett részt, az alperes a bizonyítékokat okszerűtlenül mérlegelte. Az érvelés szerint az alperes nem nevezte meg az észszerűen elvárható intézkedéseket, nem bizonyította tudattartalmát, a szállítói oldalról gyűjtötte össze a gyanús körülményeket, passzív szereplőként pedig nem bizonyított az elért adóelőnye.

[8] Hangsúlyozta, hogy az általa vásárolt termékek ára és az alkalmazott árrés nagysága megfelelt a piaci árnak, az adóhatóság azonban a termékek hivatalos disztribútora és viszonteladója nyilatkozatát használta fel. Kiemelte, hogy másodlagos piaci szereplőként nem ismeri, és az üzleti titok volta miatt nem is ismerheti a disztribútori árakat, így nem róható terhére, hogy a piacon elérhető hivatalos árnál alacsonyabb áron szerzett be. Mivel a hivatalos ár üzleti titok, így az eleve eredménytelen megkeresés elmulasztása nem róható a terhére. Érvelése szerint az alperes figyelmen kívül hagyta a telefonok másodlagos piacának jellegéből fakadó sajátosságokat, s hivatkozott arra is, hogy egyes termékeket drágábban vásárolt, mint az árukereső.hu oldal szerinti legalacsonyabb ár.

[9] A kereseti kérelem szerint az adóhatóság nem bizonyította az adókijátszásról való tudattartalmát, nem vizsgálta a termékek másodlagos piacát, nem kérte be a dán vevő éves listaárát, nem mutatott rá hogyan szerezhették volna tudomást a termékek hivatalos disztribútori árainról, és nem vizsgálta, hogy a másodlagos piacon mi tekinthető reális árrésnek.

[10] Az alperes védiratában a kereset elutasítását indítványozta, fenntartva a határozatában foglaltakat. Az alperes szerint megfelelően minősítette a gazdasági eseményeket és bizonyította a felperes tudattartalmát, azt, hogy a felperes irreálisan, a hivatalos forgalmazók árainál is alacsonyabb áron szerezte be a termékeket annak ellenére, hogy több belföldi értékesítés szerepel a lánc értékesítés során. A hivatalos viszonteladótól származó válaszok az alperes szerint megerősítették az árral kapcsolatos megállapítását, mert a közösségi értékesítőktől sem voltak alacsonyabb áron beszerezhetők a telefonok.

Az elsőfokú bíróság döntése

[11] A Fővárosi Törvényszék a felperes keresetét alaposnak találta, ezért az alperes és az elsőfokú adóhatóság határozatát a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 92. § (1) bekezdés b) pontja alapján megsemmisítette és az elsőfokú adóhatóságot a Kp. 89. § (1) bekezdés b) pontja alapján új eljárásra kötelezte.

[12] Az ítélet indokolása szerint az alperes nem bizonyította teljeskörűen, hogy mekkora volt a beszerzett termékeknek az észszerűen elvárható legalacsonyabb ára, hogy a felperes beszerzése ezen ár alatt volt, és nem bizonyította, hogy figyelemmel az adott termék piacának egyedi jellemzőire is, a piaci ár mutatott olyan mértékű eltérést a felperes beszerzési árától, amelyből a felperesnek tudnia kellett volna a számlakibocsátók adókijátszási szándékáról.

[13] Az ítélet indokolása szerint az alperes megalapozatlanul értékelte a felperes tudattartalmának bizonyítékaként azt, hogy a termékek beszerzési ára a hivatalos disztribútor és a minősített kereskedők által kínált ár alatt volt, illetve tévesen értékelte a számlázási láncolat szereplői által megvalósított adókijátszásról való felperesi tudattartalom bizonyítása körében a felperes gazdasági tevékenységére jellemző körülményeket, (készletezés, raktározás hiánya, gazdasági kockázat hiánya, kizárólag megrendelésre történő beszerzés, rövid teljesítési idő, minimális árrés) így alaptalanul állapította meg, hogy a felperesnek tudnia kellett volna, hogy adókijátszásra irányuló ügylet részesévé válik.

[14] Az ítélet indokolása szerint az alperes döntése megalapozatlan, mert releváns tény bizonyításának hiányában, illetve a tények okszerűtlen értékelésével megsértette a tényállás tisztázási kötelezettségét, ami a perben nem orvosolható, a megelőző eljárás lényeges szabályainak megsértésével okozott jogsérelem.

[15] Az ítélet indokolása szerint a felperes keresetében arra alaptalanul hivatkozott, hogy az árukereső.hu oldalon való tájékozódás alapján megbízható és hiteles adatokat lehetne találni az aktuális piaci árról. Önmagában ugyanis abból, hogy a felperesnek kínált áraktól van olcsóbb kínált ár, még nem következik az, hogy a felperes beszállítói által érvényesített beszerzési ár nem lehet adókijátszás eredménye.

[16] Az ítélet indokolása utalt az Európai Unió Bírósága C-512/21. számú ügyben hozott ítélet indokolása [34] pontjára, azzal összefüggésben, hogy olyan tények, melyek nincsenek logikai kapcsolatban a felperesnek az őt megelőző gazdasági szereplők által elkövetett adókijátszásra vonatkozó tudattartalmával, nem alapozzák meg az adólevonási jog megtagadását, és kiemelte, hogy nem fogadható el, hogy az adóhatóság valamely körhinta jellegű adócsalás fennállásának bizonyítása érdekében csak annak megállapítására szorítkozik, hogy az adott ügylet körbe számlázásos láncolat részét képezi. A felperes üzleti működésének körülményei, láncolatban megjelenő szerepe alapján nem lehet következtetést levonni a tudattartalmára vonatkozóan, mert nincs okozati összefüggés a számlázási láncolat más szereplői által megvalósított adókijátszás felperes általi felismerése, és a saját gazdasági jellemzői között.

[17] Az adóhatóság az új eljárásra vonatkozóan azt az útmutatást írta elő az adóhatóság számára, hogy az adójogi tényállást egyértelműen rögzítse arra vonatkozóan, hogy a felperes

haszonhúzója, működtetője volt-e a jogtalan adóelőny megszerzésére irányuló konstrukciónak, avagy a felperes vevő volt egy adásvételi láncolatban, amelyről az adóhatóság bizonyította, hogy a láncolat adókijátszás céljából jött létre, melyet a felperesnek kellő körültekintés esetén tudnia kellett. A megismételt eljárásban amennyiben az adóhatóság a felperes adókijátszásra irányuló értékesítési láncolatban való részvételének felismerésére vonatkozó tudatartalmának bizonyítását arra alapítja, hogy a felperes alacsonyabb áron szerezte be a terméket, mint azoknak a piacon elérhető legalacsonyabb ára, fel kell tárnia, hogy a nem belföldi, hivatalos disztribútori forrásból származó termékek piacán kívüli, nemzetközi piacon az érintett termékek, a közbenső belföldi forgalmazók felperes részére elérhető-e olyan áron, mint amelyen a termékeket a felperes beszerezte, ennek keretében azt kell vizsgálni különösen, hogy ebbe a piaci szegmensbe kerülhetnek-e alacsonyabb áron a gyártótól termékek, mint amilyen áron a hivatalos disztribútor értékesíti azokat, és lehet-e olyan egyéb piaci körülmény, ami olyan ár elérését eredményezheti a belföldi hivatalos disztribútori árhoz képest, amilyen áron a felperes egy másik belföldi társaságtól a terméket beszerezte.

A felülvizsgálati kérelem

[18] A jogerős ítélettel szemben az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben az ítélet hatályon kívül helyezését és a bíróság szükség esetén új eljárásra és új határozathozatalára utasítását kérte.

A felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab), ad) és Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja alapján kérte.

[19] A joggyakorlat egysége és továbbfejlesztése biztosítása miatt az áfa levonás jogszerű és egységes gyakorlatának kialakítása céljából kérte a befogadást, állítva, hogy az ítélkezési gyakorlatban nem jelenik meg, hogy a KMK vélemény 3. esetkörénél a számlabefogadó adóalany szerepének passzívként történő minősítése során a haszonhúzó szerepkör nem állapítható meg, azonban a felülvizsgálni kért ítélet e két minőséget egymást kizáróként értékeli. Másrészt hivatkozott arra, hogy a Kúriának állást kellene foglalni a tekintetben, hogy az új eljárásra történő utasítás esetén az irányadó szempontokat milyen részletességgel kell meghatározni, hogy az új eljárás eredményesen lefolytatható legyen.

[20] A jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége miatt azért kérte a felülvizsgálati kérelem befogadását, mert álláspontja szerint a felülvizsgálni kért ítélet elvi jelentőségű kérdésként veti fel, hogy helyes-e az az adóhatósági gyakorlat, amely a piacon ézszerűen elérhető legalacsonyabb árak helyett a konkrét értékesítési láncolat ellenőrzése során ismertté vált hivatalos disztribútori árakat veszi figyelembe, másrészt elvi kérdés, hogy kötelezhető-e új eljárás elrendelésére az adóhatóság olyan cselekmények elvégzésére, amely lehetetlen célra irányulnak, harmadrészt kötelezhető-e az adóhatóság olyan eljárási cselekmények elvégzésére, amelyek olyan időszakra vonatkoznak, amelyre nézve az adó

megállapításához való jog és ezzel együtt az iratok megőrzésére vonatkozó kötelezettség elévült.

[21] Az ügy érdemére kiható eljárási jogsértésre hivatkozással azért kérte a felülvizsgálati kérelem befogadását, mert érvelése szerint az elsőfokú bíróság az anyagi pervezetés szabályait súlyosan megsértve, a bizonyítási kötelezettséget az alperesre telepítette anélkül, hogy a felperes érdemben valószínűsítette volna az állítása megfelelőségét. Sérelmezte, hogy a bíróság a termékek ára körében bizonyítást nem folytatott le, ezzel szemben kritika nélkül elfogadta a felperes egyébként hitelt érdemlő bizonyítékkal alá nem támasztott, és így a Pp. 265. § (1) bekezdésébe ütköző kereseti állítását.

[22] A Kúria gyakorlatától való eltérés körében a Kúria Kfv.I.35.646/2019/13. számú ítéletére hivatkozott, és sérelmezte, hogy a bíróság az Európai Unió Bírósága C-384/04. számú döntésre hivatkozással a piacon észszerűen elérhető legalacsonyabb árat vizsgálándónak ítélte meg olyan beszerzésekkel való összevetés tekintetében, amelyek valójában a hivatalos kereskedelmi csatornákon kívül esnek. Szerinte a bíróság az EUB hivatkozott döntését tévesen tekintette irányadónak. Emellett kitért arra, hogy a hivatkozott EUB ítélet [31], [32] pontjai figyelmen kívül maradtak, ugyanis az EUB ítélete vagylagosan fogalmaz, tekintve, hogy nem csak a piacon észszerűen elvárható legalacsonyabb ár felkutatásával, hanem annak bizonyításával is eleget tehet az adóhatóság a tudattartalom bizonyításának, hogy a felperes által fizetendő ár alacsonyabb volt, mint ugyanezen termék bármely korábbi értékesítésekor fizetendő ár.

A Kúria döntése és jogi indokai

[23] A felülvizsgálati kérelem befogadása feltételei a Kúria álláspontja szerint nem állnak fenn az alábbiak miatt.

[24] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata,

aa) a joggyakorlat egységének, vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés

miatt indokolt.

[25] A Kp. 117. § (4) bekezdése a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő féltől elvárja, hogy jelölje meg a kérelem befogadásának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a Kp. 118. § (1) bekezdés ad) alpontja szerinti ok kivételével – indokolni nem kell. A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti befogadási ok esetében azonban meg kell jelölni azt a közzétett Kúria határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadási okhoz a bíróság nincs kötve.

[26] A Kúria hangsúlyozza, hogy a Kp. 117. § (4) bekezdése nem teremt alanyi jogot a felülvizsgálati kérelem befogadására, ugyanis a felülvizsgálati kérelemben nevesített befogadási okok alapján történik meg annak vizsgálata, hogy konkrét ügyben felmerül-e olyan kérdés, amely a befogadást indokoltá teszi, azaz a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálását megalapozza. A Kúria a befogadhatóság vizsgálata során azonban a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott konkrét jogszabálysértésekről nem foglalhat állást, arra kizárólag a felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló határozatban van lehetőség.

[27] A felülvizsgálati kérelem a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerinti befogadási okra alaptalanul hivatkozott, ugyanis a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében akkor indokolt a felülvizsgálati kérelem befogadása, amennyiben a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, míg a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére figyelemmel a felülvizsgálati kérelem akkor fogadható be, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, azonban annak követése a körülmények változására tekintettel nem támogatható (lásd például: Kfv.I.35.542/2021/2., Kfv.VII.37.025/2021/2. számú döntéseket). A felperes részéről e körben hivatkozott, a Kúria 5/2016. (IX.26.) KMK véleménye 3. esetköre, azaz a láncügyletben közreműködő, de az adózó részéről konkrét adócsalást meg nem valósító adózó tudattartalmának az adókijátszásban való passzív közreműködéshez kapcsolódóan vizsgálendő körülményekre a Kúria joggyakorlattal rendelkezik. (lásd például: Kúria Kfv.I.35.646/2019/13., Kúria Kfv.I.35.280/23.)

A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerinti, alperes által hivatkozott 2. befogadási érv, az új eljárásra történő utasítás esetén irányadó szempontok tartalma meghatározása azért nem vet fel joggyakorlat egységesítésének indokoltságát, mert mindig az eset körülményeitől függ, hogy mi az az útmutatás, amit egy új eljárásra kötelező elsőfokú bírósági ítéletben a hatóság számára meg kell határozni.

[28] A felülvizsgálati kérelem a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja szerinti befogadási okra is alaptalanul hivatkozott, ugyanis ezen pont alapján akkor van helye befogadásnak, ha a felmerült jogkérdés az egyedi ügyön túlmutató jelentőséggel bír, és a Kúria iránymutatása szükséges, vagy társadalmi jelentősége folytán a jogalanyok széles körét érinti. A perbeli ügyben azonban ilyen körülmények nem állnak fenn, a felülvizsgálati kérelemben ezen befogadási ok körében hivatkozott, árelemzésre vonatkozó kérdések, új eljárásra kötelezés esetén az útmutatás helytelen volta, nem támasztja alá a felülvizsgálati kérelem befogadását. Itt utal a Kúria arra, hogy a felülvizsgálati kérelem ezen részében az alperes arra várna választ a Kúrától, hogy helyes-e az adóhatóság azon gyakorlata, hogy nem a piacon észszerűen elvárható alacsony árakat vette figyelembe az árelemzésnél, mely olyan kérdés, amelyre a Kúria több ítélete is választ adott (Kfv.V.35.025/2016/6., Kfv.I.35.646/2019/13.).

Egy új eljárásra utasító határozatban szereplő, új eljárásra vonatkozó iránymutatás téves értelmezése pedig egyik befogadási ok szerint sem eredményes befogadást.

[29] A felülvizsgálati kérelem alaptalanul hivatkozott a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti befogadási ok körében arra, hogy a felperes az anyagi pervezetés szabályait megsértette. A Kúria egységes gyakorlata szerint az adóhatóságot terheli annak bizonyítása, hogy az adózó beszerzése a piacon észszerűen elérhető legalacsonyabb ár alatti volt (lásd Kfv.I.35.646/2019/13. számú ítélet [37] és [16] pontját).

Az a körülmény, hogy a felülvizsgálati kérelem szerint a bíróság értékelése téves volt azzal, hogy az alperes nem bizonyította mekkora volt az észszerűen elvárható legalacsonyabb ár a piacon, tartalmát tekintve az elsőfokú bíróság bizonyíték értékelési tevékenységét vitatja.

A Kúria hangsúlyozza, hogy a felülvizsgálati kérelmek befogadhatósága vizsgálata tekintetében egységes a joggyakorlat, hogy az elsőfokú bíróság bizonyíték értékelése és az azokból levont következtetés jogszabálysértő voltára alapított eljárási szabályszegés a felülvizsgálati kérelem befogadását kizárólag az esetben támasztja alá, ha a rendelkezésre álló iratok alapján az a következtetés vonható le, hogy az elsőfokú bíróság az általa figyelembe vett bizonyítékokat kirívóan okszerűtlenül értékelte. (lásd például: Kfv.I.37.431/2022/3., Kfv.III.37.687/2021/2.).

A Kúria álláspontja szerint nem tekinthető kirívóan okszerűtlen értékelésnek, ha a bíróság elfogadta a felperes arra történő hivatkozását, hogy mint másodlagos piaci szereplő, nem ismerte a hivatalos disztribútori árakat, és csak a nyilvánosan elérhető árak alapján tudott tájékozódni.

[30] A felülvizsgálati kérelem alaptalanul hivatkozott a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti befogadási okra is, ugyanis a felülvizsgálni kért ítélet az alperes részéről felülvizsgálati kérelemben megjelölt Kúria Kfv.I.35.646/2019/13. számú ítéletével nem ellentétes. A Kúria ebben a hivatkozott ítéletben ugyanis akkor, amikor vizsgálta a láncügyletben adólevonási jogot gyakorló, a KMK vélemény 3. esetköre szerinti szereplő

árhoz kapcsolódó tudattartalmát, az ítélet [36] pontjában kifejezetten azt állapította meg, hogy az árak alapján, azaz az értékesítés és a beszerzési árak összevetése mivel nem vet fel kirívó eltérést, nem lehet adókijátszásra következtetni, és ez az a kúriai ítélet, amelynek indokolása [37] pontjából következtethető, hogy elfogadta azt az elsőfokú bíróság által az ítélet [16] pontjában történő megállapítást, hogy az adóhatóságot terheli annak bizonyítása, hogy az adózó (felperes) beszerzése a piacon észszerűen elérhető legalacsonyabb ár alatti volt.

[31] A Kúria megjegyzi, hogy bár a Kp. 118. § (1) bekezdés d) pontja szerinti befogadási ok indokoltságát nem lehet Európai Unió Bírósága ítéletére alapítani. Emellett az alperes azért is tévesen hivatkozott felülvizsgálati kérelmében az EUB C-384/04. számú ítélet indokolása [31] bekezdésére, mert az ott szereplő érvelés nem a luxemburgi testület értékelése, hanem az adott ügy tagállami jogát, az Egyesült Királyság adójogi szabályát ismertette, amely a C-384/04. számú ítélet indokolása [5] pontja ismeretében teljesen egyértelmű.

[32] A Kúria vizsgálta hivatalból a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ac) szerinti befogadási okot is, és megállapította, hogy nem merült fel az ügyben az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárása kezdeményezésének indokoltsága.

[33] A fentiek alapján a Kúria a Kp. 118. § (1-2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[34] *A felülvizsgálati kérelem befogadásának törvényi feltételei hiányában a felülvizsgálati kérelem megtagadásának van helye.*

Záró rész

[35] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

[36] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes.

[37] A végzés elleni további perorvoslatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2024. február 22.

Dr. Hajnal Péter s.k.

a tanács elnöke

Dr. Figula Ildikó s.k.

előadó bíró

Dr. Heinemann Csilla s.k.

bíró

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit s.k.

bíró

Dr. Tóth Kincső s.k.

bíró